

ΑΝΤΙΚΑΤΟΠΤΡΙΣΜΟΙ - MIROIRS

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Κρίστιαν Πέτζολντ
Ηθοποιοί: Πάουλα Μπιρ, Μπάρμπαρα Αουερ,
 Ματίας Μπραντ, Ενο Τρεμπς
Φωτογραφία: Χανς Φρομ
Μοντάζ: Μπετίνα Μπέλερ
Χώρα: Γερμανία (Εγχρωμη)
Διάρκεια: 86'

Προβολή Δευτέρας: Ώρα 7.00 μ.μ.
Προβολή Τρίτης: Ώρα 9.30 μ.μ

Διακρίσεις: Lisbon Film Festival 2025, Ειδικό βραβείο της Επιτροπής στον Christian Petzold.
 12 Υποψηφιότητες.

Σαν μια μικρή σουίτα που επαναλαμβάνεται στο κεφάλι σου ακόμη και όταν έχει τελειώσει, η νέα ταινία του Κρίστιαν Πέτζολντ δεν δίνει απαντήσεις αλλά σε αφήνει να ενώσεις μόνος σου τις ευθείες γραμμές μιας συγκινητικής ιστορίας... αναγέννησης.

Μετά από ένα τροχαίο δυστύχημα, η Λάουρα, μια καταθλιπτική φοιτήτρια μουσικής, βρίσκει καταφύγιο στο εξοχικό σπίτι της Μπέτι, μάρτυρα του συμβάντος. Η γαλήνια καθημερινότητα της προσφέρει γαλήνη, ωστόσο γρήγορα θα αρχίσει να ανησυχεί για τα αληθινά κίνητρα της Μπέτι.

Η νέα ταινία του Κρίστιαν Πέτζολντ φέρει κάτι από την ονειρική ελευθερία των καλύτερων ταινιών του πιο διακεκριμένου εκπροσώπου της Σχολής του Βερολίνου.

Στο γνωστό μοτίβο μιας τραγικής στιγμής που αλλάζει τα πάντα προς το καλύτερο, η νεαρή Λάουρα θα επιζηήσει ενός σφοδρού δυστυχήματος που θα βρει νεκρό τον λίγων μηνών σύντροφό της και θα αναζητήσει καταφύγιο και στέγη σε μια γυναίκα που ζει μόνη της σε ένα αγροτόσπιτο στην εξοχή. Μυστηριώδης, παγωμένη απέναντι σε ό,τι έχει συμβεί, σαν να αναζητά ταυτόχρονα θέση στον κόσμο και μια νέα ταυτότητα, η Λάουρα - ερμηνευμένη εξαιρετικά από την μόνιμη πλέον μούσα του Πέτζολντ, Πάουλα Μπιρ, εδώ στην τέταρτη συνεργασία τους - θα γίνει ο καθρέφτης μιας γυναίκας που θα βρει στην Λάουρα τη νεκρή της κόρη σε ένα ριψοκίνδυνο παιχνίδι απώλειας και διεκδίκησης.

Δεν είναι τυχαίο ότι οι «Αντικατοπτρισμοί», το νιώθεις, ότι έχουν ξεκινήσει πολύ πριν την πρώτη σκηνή τους και όπως είναι φυσικό συνεχίζονται και μετά τους τίτλους τέλους. Στο ενδιαμέσο, ο Πέτζολντ μοιάζει όχι μόνο να επισκέπτεται το σύνολο του έργου του, ακόμη κι αν αυτό δεν είναι εμφανές με την πρώτη ματιά, αλλά και να επαναλαμβάνει το απόσταγμα της θεματικής των αντανάκλασεων, των δυαδικότητων και των μεταμορφώσεων που τις διατρέχει όλες.

Στους «Αντικατοπτρισμούς» μπορείς να ανακαλύψεις την παράδοση σχέση μητέρας κόρης που υπήρχε στην - άγνωστη στους περισσότερους - ταινία του, τα «Φαντάσματα» του 2005, η στοιχειωμένη ηρωίδα της Πάουλα Μπιρ θυμίζει τη Γιέλα της Νίνα Χος στο «Yella» του 2007, το δυστύχημα στην αρχή επαναλαμβάνει την ίδια σκηνή από τον «Κόκκινο Ουρανό» του 2023, ενώ οι μύθοι - ειδικά εδώ του Ορφέα - συναντά το γοητευτικό ατελές σύμπαν της «Νύμφης του Νερού»

του 2021. Περισσότερο όμως συναντάς μια ζωή που ξεπηδάει από το θάνατο, ένα παιχνίδι μεταμορφώσεων και ανταλλαγής (ή και κλοπής) ταυτοτήτων που επιστρέφει στο μεγάλο αριστούργημα του Πέτζολντ, το «Τραγούδι του Φοίνικα», εδώ σε μια ταινία χωρίς ιστορικό παρελθόν, παρόν και μέλλον, αλλά με μια συμβολική δύναμη που θα μπορούσε να αναφέρεται σε κάθε εποχή.

Σαν ένας αστικός (εδώ μάλλον επαρχιακός) θρύλος, οι «Αντικατοπτρισμοί» αφηγούνται μια ιστορία που μοιάζει αρχετυπική, καθώς στην καρδιά τους βρίσκεται μια ιστορία αναγέννησης. Η Λάουρα (όχι τυχαίο το όνομα, όπως αναφέρει ο ίδιος ο Πέτζολντ, αναφερόμενος στο κλασικό φιλμ νουάρ του Οτο Πρέμινγκερ - μια ταινία πολλαπλών και σαγηνευτικών αντανάκλασεων με ηρωίδα μια... νεκρή) θα υποδυθεί ρόλους που άλλοτε επιλέγει η ίδια και άλλοτε οι άλλοι, μαθαίνοντας στην πραγματικότητα να ζει από την αρχή. Απόλυτα παρούσα, αλλά την ίδια στιγμή και απύουσα από τη νέα της ζωή, αποκομμένη τελείως από αυτό που ήταν πριν (και ίσως και αυτό που θα είναι μετά) μοιάζει περισσότερο με την ηρωίδα ενός μύθου που εμφανίζεται από το πουθενά με μοναδικό σκοπό να τον επιβεβαιώσει.

Χωρίς συγκεκριμένες απαντήσεις στις ερωτήσεις που γεννιούνται διαρκώς στον θεατή - πράγμα όχι πάντα λειτουργικό και σίγουρα περιοριστικό, οι «Αντικατοπτρισμοί» παραμένουν όμως σε όλη τους τη διάρκεια μια γοητευτικά αινιγματική ταινία. Φωτισμένη με το διάφανο φως του καλοκαιριού, θυμίζει την εμπειρία του να διαβάξεις ένα διήγημα ή να ακούς μια μικρή σουίτα (όπως αυτή την ομότιτλη του Μορίς Ραβέλ που χάρισε και τον πρωτότυπο τίτλο στην ταινία - «Miroirs No.3») και μόνο μετά το τέλος τους να αρχίζεις να ενώνεις τα κομμάτια της συναισθηματικής τους δύναμης.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΡΑΝΑΚΗΣ

Απωθημένες επιθυμίες, ψευδαισθήσεις και απώλειες συνθέτουν ένα διακριτικό δράμα υπόγειας έντασης, σκηνοθετημένο με την ιμπρεσιονιστική κομψότητα του μουσικού κομματιού του Μορίς Ραβέλ που το συνοδεύει.

Μια βάρκα λικνίζεται στα ήρεμα κύματα της ανοιχτής θάλασσας. Αυτό φανταζόταν ο **Μορίς Ραβέλ** όταν το 1905 έγραψε την τρίτη κίνηση από τη σουίτα για πιάνο «Καθρέφτες» (ο πρωτότυπος τίτλος του φιλμ), συνθέτοντας μια ιμπρεσιονιστική αρμονία που μεταφέρει αισθήσεις αταραξίας και αναπόλησης. Η μουσική της τυλίγει την τελευταία ταινία του **Κρίστιαν Πέτζολντ** («Yella», «Transit», «Κόκκινος Ουρανός», «Η Νύμφη του Νερού»), η οποία ακολουθεί τη σιωπηλή και απόμακρη Λάουρα, μια φοιτήτρια μουσικής με καταθλιπτική συμπεριφορά. Κατά τη διάρκεια μιας εκδρομής στη γερμανική εξοχή, θα εμπλακεί σε ένα αυτοκινητικό δυστύχημα, στο οποίο θα σκοτωθεί το αγόρι με το οποίο είχε ερωτική σχέση. Εκείνη, με ελαφρά τραύματα, θα μεταφερθεί στο σπίτι της Μπέτι, μιας γυναίκας η οποία ήταν μάρτυρας του τροχαίου. Θα ζητήσει να μείνει για λίγο εκεί και εκείνη θα δεχθεί με χαρά, αρχίζοντας να περιποιείται στοργικά τη φιλοξενούμενη της. Η Λάουρα δεν θα αργήσει να γνωρίσει το σύζυγό και το γιο της, οι οποίοι ζουν στο διπλανό χωριό, όπου διατηρούν συνεργείο αυτοκινήτων, αρχί-

ζοντας να συνειδητοποιεί ότι κάτι παράξενο συμβαίνει σε σχέση με το παρελθόν αυτής της οικογένειας και τις πραγματικές προθέσεις της Μπέτι.

Ξεκινώντας από την 30χρονη μούσα του **Πόλα Μπέερ**, στην οποία χάρισε το Ευρωπαϊκό Βραβείο και την Αργυρή Άρκτο πρώτου γυναικείου ρόλου στο φεστιβάλ Βερολίνου για τη «Νύμφη του Νερού», ο Πέτζολντ συναθροίζει ένα κουαρτέτο με μερικούς από τους αγαπημένους πρωταγωνιστές του και **ενορχηστρώνει μια κινηματογραφική «σουίτα δωματίου»** πάνω στη σύγχρονη αναζήτηση ταυτότητας μέσα σε ένα αβέβαιο, ασταθές περιβάλλον. Το οποίο, σε αντίθεση με τα μηχανήματα που επιδιορθώνουν οι Ρίχαρντ και Μαξ, πάντα θα μας εκπλήσσει. Μια επαναλαμβανόμενη συνθήκη των ταινιών του, οι οποίες διακρίνονται από την υπαινικτική ατμόσφαιρά τους, που μοιάζει να κρατά τους ήρωες αιχμαλώτους μιας ονειρικής (ή μεταφυσικής;) πραγματικότητας.

Ποια είναι τα αληθινά κίνητρα της Μπέτι; Γιατί ο άντρας της και ο γιος της αντιμετωπίζουν σαν να έχει παραισθήσεις; Οι «Καθρέφτες», τους οποίους παίζει κάποια στιγμή στο πιάνο η Λάουρα, αλλά και οι «Αντικατοπτρισμοί» του ελληνικού τίτλου της ταινίας, μας δίνουν μερικές ιδέες πάνω στο πόσο καθαρά (ή μονίμως «δι' εσόπτρου»;) μπορεί να δει κάποιος όλα όσα εξελίσσονται γύρω του. **Με το γνώριμο, αιθέριο κι αινιγματικό στίλ του, ο Πέτζολντ περιγράφει μεθοδικά, χαμηλότονα και διακριτικά πως μια χούφτα άνθρωποι, δέσμιοι του παρελθόντος τους, των ανασφαλειών και των διαψευσένων τους, προσπαθούν να κάνουν γόνιμο το διάλογο ανάμεσα στον εξωτερικό και στον εσωτερικό (τους) κόσμο.** Τη γέφυρα ρίχνει ένα λιτό, μινιμαλιστικό δράμα υπόγειας έντασης, σκηνοθετημένο με τη μελωδική κομψότητα του μουσικού κομματιού του Ραβέλ που το συνοδεύει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

CHRISTIAN PETZOLD(I)

Σκηνοθέτης, σεναριογράφος και ηθοποιός, γεννήθηκε στο Hilden το 1960. Έχει σπουδάσει Κινηματογράφο, τηλεόραση και σκηνοθεσία. Αφού έκανε ταινίες για την τηλεόραση, το έτος 2000 το θεατρικό του Μια ασυνήθιστη κατάσταση (2000), έκανε μεγάλη εντύπωση και κέρδισε βραβεία σκηνοθεσίας The German Film Award και The Hessischer Best Film Award. Ακολούθησαν μεγάλες επιτυχίες (Γέλλα (2007), Barbara (2012, κλπ). Καθιερώθηκε ως μεγάλο ταλέντο, για τις ταινίες του έχει κερδίσει 48 βραβεία και 74 υποψηφιότητες.

Φιλμογραφία: Αντικατοπτρισμοί (2025), Κόκκινος ουρανός (2023), Η νύμφη του νερού (2020), Polizeiruf 110 (TV Series 2015–2018), Transit (2018), Το τραγούδι του φοίνικα (2014), Barbara (2012), Dreileben (TV Mini Series 2011), Jerichow (2008), Γέλλα (2007), Gespenster (2005), Wolfsburg (2003), Toter Mann (TV Movie 2001), Μια ασυνήθιστη κατάσταση (2000), Die Beischlafdiebin (TV Movie 1998), Cuba Libre (TV Movie 1996), Pilotinnen (TV Movie 1995), Das warme Geld (Video 1992), Ostwärts (Short 1991), Glanz und Elend der Hochbegabten (Short 1990), Süden (Short 1990), Weiber (1989), Ich arbeite alles ab... Ehrenwort! (Short 1988), Mission Short (1987).